

Hoe het begon

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

In het land waar vader Jacob met al zijn zonen woonde, is nog steeds niet genoeg te eten.

Het heeft al heel lang niet meer geregend. Doordat het niet regent, kunnen de plantjes op het veld niet meer groeien. Alles is dor en geel geworden. Er is geen graan gegroeid om brood te bakken. Al het meel is op. De schuren waren eerst nog vol maar nu zijn ze helemaal leeg. Iedereen heeft honger.

De kinderen huilen van de honger. “We moeten hier weg” zeggen de mensen tegen elkaar. “Jacob en zijn zonen en zijn hele familie zijn naar Egypte gegaan. Ze zijn daar gebleven want daar is meer dan genoeg te eten. We moeten ook naar Egypte gaan.”

En zo gaan de mensen op weg naar Egypte.

In Egypte is genoeg eten. En er is ook genoeg werk.

De baas van Egypte is de farao.

Hij heeft mensen nodig om voor hem te werken.

Maar... de farao is niet aardig. De mensen moeten heel erg hard werken. En er zijn soldaten die de baas spelen over hen. Ze moeten steeds maar doorwerken en mogen niet uitrusten. Ze krijgen maar weinig eten.

De farao is de baas. Ze mogen niet zelf bedenken wat ze willen doen. Ze mogen niet zelf beslissen waar ze willen wonen. Niks mogen ze meer zelf bedenken. De mensen zijn slaven geworden. Ze kunnen niet meer weg.

Het volk heeft geen honger meer, maar ze zijn niet gelukkig. Ze zijn niet vrij.

Ze vragen God om hen te helpen.